

Man kan så spørge: Kunne vi så ikke føje det her initiativ til som et sjette godt forslag til at behandle problemet med svær overvægt? Det tror vi alligevel ikke at det vil, for efter en nærmere vurdering mener vi, at forslaget fuldstændig mangler et forebyggende perspektiv, og derfor vil forslaget efter vores opfattelse ikke medvirke til, at vi kommer ud over det symptombehandlende stadium.

Vi lægger i Venstre vægt på, at der sikres en tværfaglig og tværsektoriel indsats, som er forankret i kommunerne, hvis vi skal reducere problemerne omkring børns og unges overvægt. Vi tror, at der i de punkter, jeg har nævnt, vil være en effekt, som de initiativer vil udløse. Derfor mener vi ikke, at vi skal satse på forslaget her, og vi kan ikke støtte det.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg vil gerne sige, at jeg ikke er uenig med hr. Jens Christian Larsen i, at der gerne skal ske en tværfaglig indsats. Det er bestemt også mit håb.

Nu er det jo sådan en gang imellem, at det, man ønsker sig, ikke altid er virkelighed. Derfor vil jeg gerne spørge hr. Jens Christian Larsen: Hvis vi nu oplever, at kommuner bliver ved med ikke at iværksætte initiativer, for det ved vi jo i dag ikke sker, vil hr. Jens Christian Larsen så være med til at lave et landsdækkende tilbud, så vi sikrer, at man i hvert fald har en mulighed, selv om kommunen ikke iværksætter noget?

Kl. 18.30

(Kort bemærkning).

Jens Christian Larsen (V):

Jeg har måske lidt svært ved at se, hvor det initiativ kommer ind i forhold til forslaget her. Når vi afviser forslaget, er det, fordi vi mener, at det ikke sætter ind på det forebyggende område. Vi vil langt hellere være med til at bruge midler, også flere midler, hvis det er nødvendigt, til, at man får sat den forebyggende indsats i gang i kommunerne. Om det så i fru Lone Møllers forstand er et landsdækkende initiativ, må fru Lone Møller afgøre.

Formanden:

Der er ikke flere korte bemærkninger, og så er det fru Lone Møller som ordfører.

Lone Møller (S):

Også her kunne vi jo vælge at sige, at det er genkendelsens glæde. Jeg vil nu vælge at sige, at det

er meget bekymrende, at vi bliver nødt til gang på gang at fremsætte de samme forslag.

Da jeg sad og forberedte mig, fandt jeg en artikel fra Tænk + Test fra maj 2004. Jeg vil bare gerne citere lidt af indledningen til artiklen: Landstingssalen på Christiansborg 30. august 2001, Folketingets sundhedspolitikere er samlet til fremlæggelse af rapporten »Fedme i Danmark«, der bl.a. dokumenterer, at danskernes overvægt er steget næsten 75 pct. siden 1987.

En af forfatterne er Kim Lyngby Mikkelsen, og han er rystet, står der i artiklen: Politikerne sad og diskuterede, og det så ikke ud til, at de nogen sinde ville blive enige om noget, det var som at slå i en dyne. Da jeg gik hjem, tænkte jeg, om der overhovedet skete noget, før alle politikere, der har behandlet det her emne, var blevet fede.

Tænk, den samme tanke fik jeg sådan set, da jeg sad og forberedte mig. Jeg tænkte: Måske sker der først noget den dag, hvor vi alle sammen er overvægtige og virkelig har brug for hjælp, for der er jo ingen tvivl om, at vi ikke alle sammen har brug for den samme hjælp. Derfor er det heller ikke sådan – jeg har ikke hørt det endnu, men måske kommer det, det er også for at forebygge det – som man andre gange har sagt, at hvis alle i dette land skulle til diætist, ville det koste mange hundrede millioner kr. Det skal de ikke efter vores forslag.

Men det er faktisk det eneste, der på nuværende tidspunkt er dokumenteret har en længelevende effekt. Alle eksperter skriger efter, at vi skal have et landsdækkende tilbud. Projekter, ideer og småklatteri af penge er ganske udmærket, men det, der er vigtigt, siger eksperterne, er, at vi har et landsdækkende initiativ. Det er det, der har været mit formål.

Jeg synes, at vi må slå alarm, når vi ser, at der så sent som forleden dag bliver offentliggjort en undersøgelse i Ugeskrift for Læger, hvor der står, at 21 pct. af skolepigerne i 6-8-årsalderen er overvægtige, 4 pct. er direkte fede, 15 pct. af drengene er overvægtige og 5 pct. direkte fede.

Jeg har hørt eksperter kunne dokumentere, at børns livskvalitet som overvægtige er på linje med cancerbørns. Vi kan ikke bare regne med og håbe på de kommunale projekter, hvor det endda i forbindelse med satspuljepengene er klart beskrevet, at de er til udsatte grupper.

Men det er ikke kun udsatte grupper i dagens Danmark, der har overvægtsproblemer, det er alle samfundsgrupper. Man kan selvfølgelig vælge at sige, at det er deres eget problem, men